

17. VÌ MẸ TÔI

Mẹ ruột của tôi tuy không hoàn hảo nhưng 100% là mẹ của tôi, luôn ở bên tôi, dù lo nghĩ hay quở phạt, nhưng luôn bao bọc tôi bằng tình yêu thương và lòng bác ái: bà luôn là mẹ tôi mọi ngày trong đời.

Điều này cũng đúng với mẹ tôi trên Thiên đàng, Maria. Mẹ Maria yêu tôi và chăm sóc tôi như bất kỳ người mẹ tốt nào đối với con mình trên cõi đời này. Bà là mẹ tôi 100%, vì sự lựa chọn tự do và lòng bác ái của bà và bởi sự ủy thác của Chúa Giêsu lúc hấp hối trên Thập giá: *"Đây là mẹ của anh"* (Ga. 19:27). Mẹ Maria có đàn con rất đông.

Điều này cũng đúng với Giáo hội Mẹ. (Maria được đặt theo tên của Giáo hội, hay Giáo hội được đặt theo tên của Maria? Cả hai.)

Giống như Chúa Giêsu Kitô, chúng ta có Cha trên trời và mẹ ở trần gian. Giống như Đức Kitô, chúng ta có hai bản tính, nhân tính và thần tính, nếu chúng ta *"được tái sinh"* (Ga. 1:13; 3:6). Những gì thiên sứ nói với Maria, là nói với tất cả các giáo dân: *"Thánh Thần sẽ ngự xuống trên bà, và quyền năng Đấng Tối Cao sẽ rợp bóng trên bà, vì thế, người con sinh ra sẽ là thánh, và được gọi là Con Thiên Chúa"*, (Lc. 1:35). Con Người bắt diệt bước vào thế gian không chỉ một lần, trong lòng Mẹ Maria, hai ngàn năm trước, nhưng bất cứ khi nào có dấu ấn của đức tin và Phép Rửa. Đó là lý do tại sao Giáo hội xem Mẹ Maria là biểu tượng của Giáo hội Mẹ.

Đức Mẹ là vị thánh hoàn hảo. Không ai giản dị hơn và chẳng ai khiêm nhu hơn. Toàn bộ con người của Mẹ, toàn bộ hy vọng của Mẹ, toàn bộ trái tim của Mẹ, toàn bộ ý chí của Mẹ chỉ tượng trưng bằng một chữ duy nhất: *fiat*, *"xin Chúa cứ làm cho tôi như lời sứ thần nói."* (Lc. 1:38). Toàn bộ thông điệp của Mẹ cho chúng ta chứa đựng trong lời Mẹ nói với gia nhân tại tiệc cưới Cana khi họ hết rượu: *"Người bảo gì, các anh cứ việc làm theo."* (Ga. 2:5). Đó là bản chất giản dị của sự thánh thiện.

Có một nguyên lý siêu hình, vũ trụ học và tâm lý học đằng sau sự đạo đức thiết thực này. Chính là nguyên lý cho thấy sức mạnh đến từ khiêm nhu. Đó là lý do tại sao Mẹ Maria có nhiều quyền lực trên Ma quỷ hơn bất kỳ loài thụ tạo nào, và cũng là lý do tại sao Satan lại sợ Mẹ Maria đến vậy.

Nhưng lòng khiêm nhu đó không chỉ là khiêm cung và tùng phục bình thường, mà là khiêm cung và tùng phục Thiên Chúa, với thực tại tối hậu, với bản tính của sự vật, điều cần thiết phản ánh bản tính của Thiên Chúa.

Lão Tử, tác giả của Đạo Đức Kinh, hiểu thần tính hơn bất kỳ người ngoại đạo nào, mặc dù ông không hề biết rằng thần tính đó được sống trong một Thần linh, hoặc cụ thể hơn, được sống trong ba Ngôi vị Thiên Chúa. Đạo Đức Kinh của Lão Tử, Bài Giảng Trên Núi của Chúa Giêsu (Mt. 5:3-12), và Kinh Magnificat của Mẹ Maria (Lc. 1:46-55) đều nói giống nhau: rằng "Đạo", "Đường" là bản tính của mọi sự vật sống động, con Đường của thực tại tối hậu sinh động, và do đó đường đi – là "con Đường" (Ga. 14:6) – mà Đức Kitô rao giảng, không phải bằng quyền lực mà là bằng sự khiêm nhu, không chỉ bằng cách *làm cho nó tồn tại* mà bằng cách *để nó tồn tại*, bởi sự tùng phục của Ngài và của chúng ta đối với ý muốn của Chúa Cha, hoặc đối với bản tính của Chúa Cha, hay đúng hơn, đối với bản tính của mọi vật.

Kinh thánh Trung hoa dịch Gioan 1:1 là: *"Lúc khởi đầu đã có con Đường [Đạo], và con Đường vẫn hướng về Thiên Chúa, và con Đường là Thiên Chúa."* Họ dịch "Ngôi Lời" thành "con Đường". Mặc dù Lão Tử không biết rằng con Đường (Đạo) này, Biểu tượng này, là một Người thánh, nhưng ông biết rất nhiều về thần tính. Đó là Maria.

Không có lý do gì để những người Tin lành phải nghi ngờ điều này. Tất cả đều nằm trong Kinh thánh!